

בְּמִסְאֲנִיהָ עָלֶייהוּ, יִכִּיל לְאַתְּזָקָא כִּי לַמְדַּנּוּ שְׁמֵי שְׁדוּרְךָ בְּרַגְלֵינוּ אוּ
 אִפִּילוּ בְּנַעֲלֵינוּ עַל הַצִּיפּוּרָנִים הוּא יִכּוּל לְהִינָזֵק. וְזֶה בְּהֵאֵי שְׁיֹרֵי דְשְׁיֹרֵי
 דְּזוֹהֲמָא דְלַעֲיִלָּא בְּךָ, אֶתְתָּא דְמִקְבְּלָא וְאַתְּחַבְּרַת
 בְּחוּיָא, וְאַטִּיל בְּהָ זוֹהֲמָא, עַל אַחַת פְּמָה וְכַפָּה וְאוֹמֵר
 רַשְׁב"י וְזֶה הַצִּיפּוּרָנִים שֶׁהֵם שִׁירֵי הַשִּׁירִים שֶׁל זוֹהַמַּת הַחִיצוֹנִים יֵשׁ בְּכּוּחַם לְהוֹזִיק כָּל כֶּךָ
 אֲשֶׁה נִדָּה שֶׁהִיא מִקְבֶּלֶת טוֹמָאָה ע"י שְׁנַתְּחַבְּרָה בְּנַחַשׁ וְהִטִּיל בָּהּ זוֹהַמָּה וְלִכֵּן טוֹמָאָתָה הִנְדָּה
 הוּא עֵיקַר הַקְּלִי" עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁהָבָא עֲלֶיהָ בְּנִידְתָּהּ יִנּוֹק מִטוֹמָאָתָה הַחִיצוֹנִים. וְיִי
 לְעֵלְמָא דְמִקְבְּלָא מִינָּהּ מִהֵהוּא זוֹהֲמָא וְאוּי לְבַנֵּי הָעוֹלָם שֶׁמִּקְבָּלִים
 מִמֶּנָּה מֵאוֹתָנוּ הַזוֹהַמָּה, בְּגִינֵי כֶךָ וּמִשׁוּם כֶּךָ הַזְּהִירָה הַתּוֹרָה וְאוֹמֵר וְאַל אֲשֶׁה
 בְּנִידַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הֵבִיאוּ
 עָלַי כַּפָּרָה בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּגַלְל שְׁמַעְטִי אֶת הַיֶּרֶחַ [דטז] דְּהֵינּוּ
 שֶׁהַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת יֶרֶחַ הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת בְּכָל רֹאשׁ חוֹדֶשׁ וְכַאֲשֶׁר הִיא מִתְחִילָה לְגַדּוֹל אִז
 נִטְהַרֶת הַמַּלְכוּת מֵאַחִיזוֹת הַחִיצוֹנִים שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָּהּ בְּסוֹף הַחוֹדֶשׁ כֹּאֲשֶׁר הִתְמַעֵט אֹרֵה (רמ"ק).
 עָלַי וְדָאֵי, בְּגִין דִּיתְעַבְּרַת הֵהוּא חוּיָא, וְיִתְפָּסֶם מֵאֵן

אור הרשב"י

את הירח! והיינו דאמר ר"ש בן לקיש: מה
 נשתנה שיער של ראש חדש שנאמר בו לה' –
 אמר הקדוש ברוך הוא: שיער זה יהא כפרה על
 שמיעטתי את הירח.

השיעור שהוא הוצץ בענין הנטילה של הידים
 כנוכר לרז"ל והוא מה שעודף מכנגד הבשר להן
 ענשו של המגדל צפרנים קשה מאד.

[דטז] כדאיתא בחולין דף ס עמוד ב' אמר
 הקדוש ברוך הוא: הביאו כפרה עלי שמיעטתי

הלימוד היומי

דְּבַעֲיָא ואומר הקב"ה שהוא ז"א שטעם הבאת השעיר הוא בכדי לכפר "עלי" בודאי,
 דהיינו בכדי לתקן את שורש הדינים שעלי והוא למעלה ממני שהיא הבינה, וע"י שיתוקן
 השורש יתוקן גם הענף שהוא ז"א והוא בכדי שיעבור הנחש שהוא הס"מ מאחזותו במלכות
 ואז תתמתק מי שצריכה להמתק, דהיינו שתתמתק המלכות ע"י מיתוק הדין בשורשו שהוא
 בבינה (רמ"ק). **עָלִי** ותיבת עלי פירושו על הבינה: **פְּמָה דְּכֶתִיב** כמש"כ,
 (ישעיה ו) **שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ** דהיינו שהשרפים עומדים בעולם
 הבריאה ששם מאירה הבינה והיא מעל עולם היצירה ששם מאיר ז"א (רמ"ק). **וְעַל דָּא**
כְּתִיב בְּקִרְחָא ועל כן כתוב בקרח, (במדבר טז) **הַנּוֹעָדִים עַל יְהוָה**
 דהיינו שקרח ועדתו שהיו לויים מצד הגבורה הם עוררו את שורש הדינים שבבינה והמשיכו
 את הגבורה בלא המתקה, וזהו שכתוב על ה' כי הם גרמו לעורר את הדינים במקום של
 הבינה שהיא מעל ז"א (רמ"ק), **דְּבִגְיָנִיהוּן אֶתְעַר מֵאֵן דְּאֶתְעַר**
דְּאֶתִי מִסְטְרִייהוּ כי בגללם התעורר מי שהתעורר שהוא בא מצדם, דהיינו שע"י
 המחלוקת הם עוררו מצד סיגי הגבורה את הסט"א ולכן הם נאבדו על ידו (רמ"ק). **אִוְיָ**
הָכֵא הָבִיאוּ עָלִי כִפְרָה, **עָלִי מִמֶּשׁ** וכך פה הפירוש הביאו עלי כפרה
 שהכוונה עלי ממש דהיינו שע"י הכפרה יתמתק הדין בשורשו שהוא נמצא עלי שהוא מקום
 הבינה שהיא עלי ולמעלה ממני. **בְּגִין דִּיתְבָּסִם וְיִתְעַבְר וְלָא**
אַשְׁתַּכַּח חוּיָא בְּאֶתְרֵ דְשָׂאֲרֵי בכדי שימתקו הדינים ויתבטלו ויעברו ולא
 ימצא הנחש שהוא הס"מ עוד במקום של המלכות שהוא היה שורה בו קודם לכן. **וְכָל**
כֶּךָ לְמָה וכל כך למה יש אחיזה לנחש במלכות. **עַל שְׁמַעְטִיתִי אֶת**
הַיְרֵחַ, וְשִׁלְטָא בְּהָ מֵאֵן דְּלֵא אֶצְטְרִיךְ אלא הוא בגלל שמעטתי

את הירח שהיא סוד המלכות וזה גרם שישלוט בה מי שהוא אינו ראוי. **וּבְגִין כֵּן:**
כְּתִיב ומשום כך כתוב בפסוק **וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאתָה לֹא**
תִּקְרַב דהיינו שז"א לא יקרב להשפיע למלכות רחמים כאשר המלכות בסוד טומאת
 נדה שאז הס"מ אחוז בה ויונק ממנה דינים, והוא בכדי שלא ינק ממנה גם רחמים ולכן ע"י
 שער ר"ח מתבטלת אחיזת הנחש במלכות ואז היא נטהרת בחידושה ואז ז"א משפיע לה

ביחוד פנים בפנים [ריז].

אור הרשב"י

התפל' דשחרית כי אז חוזרת היא לחזור ולעלות למע' באצילות עד נה"י דז"א ושם תזדווג פב"פ עם יעקב וז"ס אומרים צדיקים יקראו על שמך כי נה"י דז"א הם נקראי' צדיקים והיא תגדל עד שיעור קומתם ובה יקראו על שמך. גם זהו ענין יעקב יקרא ע"ש יעקב בנה הקטן כי' כי יזדווג עמה יעקב שהוא קטן הקומ' מז"א לכן אף בזה לא נתקררה דעתה עד שא"ל הביאו עלי כפר' עלי דייקא ר"ל כי עתידה היא בכל ר"ח לעלות עד הכתר שלו לחזור כקדמות' להיות שם ב' המאורו' הגדולי' שוים בקומתם בתפלת מוסף דר"ח כבתחלת אצילותה ואע"פ שהיא שוה עמו אמר עלי לרמוז כי בערך שהוא אינו עולה שום עליה בר"ח והיא עולה כל אלו העליות נמצא שיש לה יתרון ביום ר"ח ממה שיש לז"א וזה הוא עלי ואז נתקררה דעתה כיון שבכל ראש חדש חוזרת לקדמותה כבזמן אצילותה.

[ריז] ובענין מיעוט הירח כתב הארז"ל בשער הכוונות - דרושי ראש חדש וז"ל גם בזה יתבאר לך ענין משז"ל בענין מיעוט הירח שלא נתקררה דעתה עד שאמר לה הביאו עלי כפרה על שמעטתי את הירח וצדיקים יקראו על שמך והענין במ"ש ענין מיעוט הירח מה ענינו והוא כי הנה כשנאצלו זו"ן דאצילות היו שוים בקומתם ממש והיו נקראים שני המאורות הגדולים ואח"כ נתמעטה הירח וירדה בבחי' נקודה בראש עולם הבריאה בהיכל ק"ק אשר שם ושם עומדת הנקב' תמיד שלא בשעת התפלה כנ"ל וז"ס מ"ש הרבה חייליה להפיס דעתה שהוא שכתן לה ממשלה שתמשול על ג' עולמות ביי"ע אשר כולם נק' עלמא דנות והם הם ריבוי חיילי' בהיותה למטה בבריאה ועכ"ז לא נתקררי' דעתה וחזר וא"ל פיוס אחרי צדיקי' יקראו על שמך כו' פי' כי הנה אע"פ שנתמעטה וירדה בהיכל ק"ק דבריאה יש לה תקנה בשעת

הלימוד היומי

זָכָאָה דָּרָא, דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁאֲרֵי בְּנוֹיָהּ. זָכָאָה עַד־בֵּיהּ בֵּין עַלְאִין וְתַתְאִין ואומר רבי יהודה אשרי הדור

שרשב"י שוכן בתוכו כי בזכותו לא יטעו בסודות התורה ואשרי גורלו של רשב"י בין בעליונים ובין בתחתונים. **עָלִיָּה כְּתִיב** ועל רשב"י כתוב, (קהלת י) **אֲשֶׁרֶיךָ:**

אָרִיז שְׁמִלְכָךְ בֶּן חוֹרִין וקשה. מָהוּ בֶּן חוֹרִין למה המלך נקרא בן חורין. **דְּזָקִיף רִישָׁא לְגַלְאָהּ, וְלַפְרָשָׁא מְלִין וְלֹא דְחִיל.** **כְּהַאי דְאִיהוּ בֶּן חוֹרִין, וְיִימָא מָאי דְבַעֲיָא וְלֹא דְחִיל**

אלא בגלל שהוא זוקף את ראשו לגלות את הסודות והוא לא מפחד מהמקטרגים כמו אותו האיש שהוא בן חורין והוא לא מפחד לומר את מה שהוא רוצה והוא לא מתיירא מאף אחד.

מָהוּ מְלִכָךְ ומהו מלך שכתוב בפסוק. **דָּא הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָאֲרִיָּה דְאֲוֲרִיָּתָא, מָאֲרִיָּה דְחַכְמָתָא** אלא הוא רשב"י שהוא בעל התורה ובעל החכמה. **דְּכֵד הָוָה רַבִּי אָבָא וְחֲבֵרִיאַ**

חַמָּאן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הָוּוּ רַהֲטֵי אֲבַתְרִיָּה, וְאֲמָרִי כי כאשר היו רבי אבא ושאר החברים רואים את רשב"י הם היו רצים אחריו ואומרים, (הושע י)

אַחֲרֵי יְהוָה יִלְכוּ כְּאֲרִיָּה יִשְׁאָג דהיינו שנלך אחרי רשב"י שהוא כמו

אריה שואג ואינו מפחד לגלות את הסודות [ריחז].

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב אמר רשב"י שהנה כתוב בפסוק (ישעיה סו) **וְהָיָה מִדֵּי חֶדֶשׁ בְּחֶדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ** וקשה,

אור הרשב"י

[ריחז] שכן רשב"י נמשל לאריה כדאיתא בב"מ דף פד ע"ב על רבי אלעזר שהוא ארי בן ארי.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000